

Sygn. akt: I C 1116/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Marta Burzyńska
Protokolant:	Dorota Januszewska

po rozpoznaniu w dniu 30 lipca 2014 roku w Bielsku Podlaskim

na rozprawie

sprawy z powództwa J. B. (1) i W. B.

przeciwko Powiatowi (...)

o zapłatę

1. Zasądza od pozwanego Powiatu (...) solidarnie na rzecz powodów J. B. (1) i W. B. kwotę 10 621,93 złotych (dziesięć tysięcy sześćset dwadzieścia jeden złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości 13 % w stosunku rocznym od dnia 8 października 2013 roku – z uwzględnieniem zmian w wysokości odsetek ustawowych – do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanego Powiatu (...) solidarnie na rzecz powodów J. B. (1) i W. B. kwotę 3 493,73 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2 417 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzi a

Sygn. akt I C 1116/13

UZASADNIENIE

Powodowie J. B. (1) i W. B. wystąpili przeciwko Powiatowi (...) z powództwem, w którym ostatecznie domagali się zasądzenia solidarnie na ich rzecz od pozwanego kwoty 10.621,93 złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu powództwa podnosili, iż dochodzona przez nich kwota stanowi odszkodowanie za szkodę, jaką ponieśli w wyniku wycięcia drzew na stanowiącej ich własność nieruchomości położonej we wsi K.gm. O. na podstawie decyzji Starosty (...) z dnia 9 sierpnia 2011 roku zezwalającej gminie O. na wycinkę drzew. Wskazywali, że w wyniku zainicjowanego przez nich postępowania administracyjnego Samorządowe Kolegium Odwoławcze w B. stwierdziło nieważność powyższej decyzji w części dotyczącej dwunastu topól z uwagi na wydanie jej z rażącym naruszeniem prawa. Powodowie wskazywali, że wskutek decyzji zostało wyciętych 12 topól stanowiących ich własność. Podnosili, iż podjęli próbę pozasądowego uzyskania od pozwanego odszkodowania, jednakże bez powodzenia. Wskazywali, że na wartość dochodzone odszkodowania składa się kwota 7.771,93 złotych stanowiąca wartość drewna, oraz koszty poniesione

przez nich na potrzeby pozasądowego uzyskania odszkodowania w tym: kwota 1.476,00 złotych stanowiąca koszt wyceny wartości drewna, kwota 1.230 złotych stanowiąca koszt szkicu sytuacyjnego obrazującego rozmieszczenie drzew, kwota 144 złotych stanowiąca koszt pobranych wypisów i wyrysów z rejestrów gruntów.

Pozwany Powiat (...) wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie solidarnie od powodów na jego rzecz kosztów procesu wraz z kosztami zastępstwa procesowego. Podnosili, zarzut legitymacji biernej po stronie pozwanego, wskazując, iż Powiat (...) nie wydał decyzji na wycinkę drzew. Wskazywał ponadto, że ani Powiat (...), ani Starosta (...) nie dokonali wycinki drzew posadowionych na działkach powodów. Wydanie przez Starostę (...) decyzji z dnia 9 sierpnia 2011 roku z naruszeniem prawa nie doprowadziło do powstania szkody w majątku powodów. Pozwany twierdził, że powodowie nie wykazali istnienia przesłanek jego odpowiedzialności odszkodowawczej, w tym związku przyczynowego między wydaniem decyzji, a szkodą, ani wysokości szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie J. B. (1) i W. B. są współwłaścicielami nieruchomości oznaczonej numerami geodezyjnymi (...) położonej we wsi K. w gminie O. (księga wieczysta (...) – k. 29-38). Nieruchomość ta sąsiaduje z nieruchomością oznaczoną numerem geod. (...), która stanowi drogę gminną i jest własnością Gminy O..

W 2011 roku Gmina O. planowała przeprowadzenie remontu drogi gminnej położonej na działce (...), który obejmował wycinkę drzew rosnących w pasie tej drogi. W dniu 9 czerwca 2011 roku Wójt Gminy O. wystąpił do Starosty (...) o zezwolenie na usunięcie drzew rosnących w pasie tej drogi. Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, w trakcie którego pracownicy Starostwa Powiatowego w B. M. O. i M. N. przy udziale pracownika Urzędu Gminy O. J. B. (2) przeprowadzili oględziny miejsca planowanej wycinki, Starosta (...) w dniu 9 sierpnia 2011 roku wydał decyzję, w której uwzględnił wniosek Gminy O. w części (decyzja – k. 15). Starosta (...) zezwolił Gminie O. na wycięcie drzew różnego rodzaju gatunków rosnących na działce oznaczonej numerem geod. (...) w obrębie gruntów wsi K. i ustalił termin usunięcia do 31 grudnia 2011 roku.

Na podstawie tej decyzji Gmina O. wycięła drzewa w niej wymienione, w tym 12 topoli, które rosły na nieruchomości stanowiącej własność powodów. Wartość drewna wyciętego na podstawie decyzji wyniosła 7.771,93 złotych (opinia biegłego sądowego z zakresu leśnictwa T. O. – k. 123-126 i 164-167).

Powód J. B. (1) zlecił geodecie uprawnionemu D. S. sporządzenie szkicu sytuacyjnego obrazującego położenie pni po wyciętych topolach. Koszt tego szkicu wyniósł 1.230 złotych (faktura – k. 27), a koszt wypisów i wyrysów z rejestrów gruntów 144 złotych. Po uzyskaniu szkicu, który wykazał, że 12 drzew znajdowało się na jego nieruchomości, wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w B. z wnioskiem o stwierdzenie nieważności decyzji Starosty (...) z dnia 9 sierpnia 2011 roku. Decyzją z dnia 7 maja 2013 roku Samorządowe Kolegium Odwoławcze postanowiło stwierdzić nieważność decyzji Starosty (...) z dnia 9 sierpnia 2011 roku w części dotyczącej zezwolenia na usunięcie 12 topól z terenu działek (...) położonych we wsi K. gmina O.. W uzasadnieniu decyzji stwierdziło, że decyzja Starosty została wydana z rażącym naruszeniem prawa, albowiem w toku postępowania ją poprzedzającego nie uzyskano zgody właścicieli działek (...) na wycięcie drzew z terenu ich nieruchomości i z granicy pomiędzy tymi nieruchomościami, a nieruchomością gminną, czego wymagał przepis art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (decyzja - k. 13).

Po uprawomocnieniu się powyższej decyzji powodowie podjęli działania zmierzające do uzyskania odszkodowania od pozwanego. W tym celu zlecieli dokonanie wyceny wyciętego drewna M. A., której koszt wyniósł 1.476 złotych (faktura Vat – 26). Wezwaniem z dnia 19 czerwca 2013 roku zwrócili się do Starosty (...) o zapłatę kwoty 10.481, 59 złotych tytułem odszkodowania (k. 11).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dokumentów, a także zeznań świadków: P. S. (k. 110-111), M. N. (k. 111-111v), M. O. (k. 111v-112v), W. B. (k. 118-119) oraz zeznań powodów (k. 188v, 69v-70). Zeznania świadków i powodów zasługują na wiarę i mogą być podstawą prawidłowych ustaleń faktycznych, albowiem są one spójne, logiczne i wzajemnie się uzupełniają. Relacje pracowników pozwanego (M. O., M. N.), ojca powodów

W. B. i wójtka Gminy O. – P. S. są zbliżone i układają się w logiczną całość. Dokumenty złożone przez powodów nie były kwestionowane przez pozwanych, a Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności podważających ich wiarygodność. Część z nich to dokumenty urzędowe (obie decyzje, wypisy i wyrisy z rejestru gruntów, wydruk elektronicznej księgi wieczystej), których wiarygodność nie budzi wątpliwości. Pozostałe dokumenty potwierdzające, iż powodowie ponieśli określone wydatki w celu dochodzenia swego roszczenia wobec pozwanego, nie były podważane przez stronę pozwaną.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione co do zasady i co do wysokości.

Zgodnie z art. 417 § 1 kodeksu cywilnego za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa. W myśl zaś art. 417¹ § 2 kodeksu cywilnego, jeżeli szkoda została wyrządzona przez wydanie prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji, jej naprawienia można żądać po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu ich niezgodności z prawem, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że powodowie wykazali wszystkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego Powiatu, albowiem udowodnili, iż Starosta (...) wydał decyzję z dnia 9 sierpnia 2011 roku zezwalającą Gminie O. na wycięcie drzew z rażącym naruszeniem prawa, że między wydaniem tej decyzji, a wycięciem 12 topoli stanowiących ich własność zachodzi adekwatny związek przyczynowy oraz, że wskutek wycięcia topoli ponieśli szkodę.

Bezzasadne są twierdzenia pełnomocnika pozwanej, iż Powiat (...) nie ponosi odpowiedzialności za szkodę wywołaną wycięciem drzew powodów, gdyż nie ma legitymacji biernej. Starosta (...), a także pracownik działający z jego upoważnienia, który wydał decyzję z dnia 9 sierpnia 2011 roku zezwalającą Gminie O. na wycięcie drzew, które stanowiły własność powodów, są funkcjonariuszami samorządu powiatowego. Zgodnie bowiem z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz.U.2013.595 j.t. z późn. zm.) organami powiatu są: rada powiatu i zarząd powiatu. W myśl art. 26 ust. 1 i 2 cytowanej ustawy zarząd powiatu jest organem wykonawczym powiatu. W skład zarządu powiatu wchodzi starosta jako jego przewodniczący, wicestarosta i pozostali członkowie. Zgodnie z art. 34 cytowanej ustawy starosta organizuje pracę zarządu powiatu i starostwa powiatowego, kieruje bieżącymi sprawami powiatu oraz reprezentuje powiat na zewnątrz. Żaden przepis cytowanej ustawy nie przyznaje staroście zdolności sądowej, co oznacza, iż za jego działania odpowiada powiat, w tym przypadku Powiat (...).

Powodowie wykazali także, że decyzja Starosty (...) z dnia 9 sierpnia 2011 roku w części w jakiej zezwalała Gminie O. na wycięcie 12 topoli rosnących na nieruchomości powodów, została wydana z rażącym naruszeniem prawa. Samorządowe Kolegium Odwoławcze w B. przeprowadziło z inicjatywy powoda J. B. (1) postępowanie w przedmiocie stwierdzenia nieważności tej decyzji, zakończone rozstrzygnięciem stwierdzającym nieważność tej decyzji w części zezwalającej Gminie O. na wycięcie 12 topoli, rosnących na nieruchomości powodów z uwagi na wydanie jej z rażącym naruszeniem prawa. Z art. 417¹ § 2 kodeksu cywilnego, wynika, że przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej za szkodę wyrządzoną przez wydanie niezgodnego z prawem orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej jest stwierdzenie tej niezgodności z prawem we właściwym postępowaniu. W przypadku decyzji administracyjnych, wydanych w postępowaniu administracyjnym właściwym trybem jest postępowanie o stwierdzenie nieważności decyzji lub postępowanie o wznowienie postępowania administracyjnego (art. 156 i 145 k.p.a.). Powodowie we właściwym trybie dowiedli zatem, że decyzja Starosty (...) dnia 9 sierpnia 2011 roku była niezgodna z prawem. Jak wynika z uzasadnienia decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego, wydanie kwestionowanej decyzji, nie zostało poprzedzone należyтым ustaleniem faktycznego miejsca położenia drzew, co doprowadziło do uwzględnienia wniosku Gminy O. o wycięcie drzew, które nie stanowiły faktycznie jej własności, ale własność powodów, bez uzyskania zgody powodów. Okoliczność, iż decyzja Starosty (...) z dnia 9 sierpnia 2011 roku była niezgodna z prawem, nie może zatem budzić żadnych wątpliwości. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadków M. N. (k. 111-111v), M. O. (k. 111v-112v), potwierdza jedynie, iż pracownicy pozwanego przeprowadzając postępowanie,

które doprowadziło do wydania tej decyzji działali nieprofesjonalnie. Przeprowadzili oględziny miejsca planowanej wysyłki bez udziału geodety i bez udziału właścicieli nieruchomości sąsiadujących z pasem drogi gminnej, ustalając miejsce położenia drzew przeznaczonych przez Gminę O. do wycinki oparli się wyłącznie na oświadczeniu pracownika Gminy O., iż wszystkie drzewa rosną w pasie drogowym. Doprowadziło to do błędnego przyjęcia, iż wszystkie drzewa stanowią własność Gminy O. i wydania decyzji zezwalającej na wycięcie 12 topoli stanowiącej własność powodów.

Bezzasadne są twierdzenia pełnomocnika pozwanego, iż pozwany Powiat nie ponosi odpowiedzialności za szkodę doznaną przez powodów, gdyż nie wykonywał decyzji z dnia 9 sierpnia 2011 roku, nie odniósł też żadnej korzyści z wycięcia topoli. Wbrew twierdzeniom pełnomocnika powoda między decyzją Starosty (...), a doznaniem przez powodów szkody występuje normalny związek przyczynowy, co przesądza o odpowiedzialności pozwanego Powiatu (...). Zgodnie z art. 361 § 1 kodeksu cywilnego, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W przypadku szkody wywołanej decyzją administracyjną taki związek przyczynowy musi zachodzić między tą decyzją, a szkodą. Charakter związku przyczynowego między szkodą, a zdarzeniem jest przedmiotem licznych wypowiedzi w doktrynie i orzecznictwie. Zgodnie przyjmuje się, że normalny związek przyczynowy - w rozumieniu art. 361 § 1 k.c. - między określonym zdarzeniem a szkodą zachodzi wówczas, gdy w danym układzie stosunków i warunków oraz w zwyczajnym biegu rzeczy, bez zaistnienia szczególnych okoliczności, szkoda jest normalnym następstwem tego rodzaju zdarzeń. Ocena, czy skutek jest normalny, powinna być oparta na całokształcie okoliczności sprawy oraz wynikać z zasad doświadczenia życiowego, zasad wiedzy naukowej i specjalnej (np.: wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi w sprawie o sygn.. I ACA 1003/13). Zgodnie uznaje się także, że relacje kauzalne bardzo często są wielocłonowe, a ich elementy mogą występować jednocześnie lub układać się w łańcuch przyczynowo-skutkowy. Uznaniu normalności następstw nie sprzeciwia się okoliczność, że chodzi o dalsze skutki określonego zdarzenia. Wszystkie ogniwa łańcucha zdarzeń podlegają ocenie w świetle kryterium normalności. Między wydaniem decyzji Starosty (...) z dnia 9 sierpnia 2011 roku zezwalającej Gminie O. na wycięcie między innymi drzew rosnących na nieruchomości powoda, a szkodą majątkową jaką ponieśli powodowie wskutek wycięcia tych drzew występuje adekwatny związek przyczynowy. Gdyby bowiem Starosta (...) nie wydał takiej decyzji, nie powstałaby szkoda w majątku powodów, gdyż drzewa stanowiące ich własność nie zostałyby wycięte. Błędna jest argumentacja pełnomocnika pozwanego, że szkoda w majątku powodów nie powstała wskutek wydania decyzji przez Starostę (...), a wskutek jej wykonania przez Gminę O., co wyłącza odpowiedzialność z art. 417¹ § 2 kodeksu cywilnego przewidującego odpowiedzialność za wydania decyzji, a nie za jej realizację. Gmina O. wycinając drzewa stanowiące w rzeczywistości własność powodów, działała na podstawie decyzji Starosty (...) i nie przekroczyła zezwolenia udzielonego jej tą decyzją. Za szkodę wyrządzoną powodom, odpowiadałaby Gmina O., w przypadku gdyby w trakcie wykonywania tej decyzji, postąpiłaby niezgodnie z nią i wycięłaby drzewa powodów, mimo braku zezwolenia Starosty (...). Tymczasem Gmina działał w ramach zezwolenia udzielonego jej rozpatrywaną decyzją, która to decyzja błędnie przewidywała wycięcie 12 drzew, stanowiących własność powodów.

Powodowie udowodnili także, iż wskutek wydania przez Starostę (...) decyzji z dnia 9 sierpnia 2011 roku zezwalającej na wycięcie 12 drzew stanowiących ich własność, ponieśli szkodę majątkową. Szkodę ta polegała na utracie drewna wyciętego na podstawie decyzji oraz wydatkach jakie ponieśli w celu dochodzenia od pozwanego odszkodowania na etapie przedsądowym. Wartość drewna ustalono na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu leśnictwa T. O., który po przeprowadzeniu oględzin i pomiarów pni pozostałych po wyciętych drzewach i analizie cennika Nadleśnictwa B. ustalił, iż wartość drewna wynosi 7.771,93 złotych. Biegły sądowy T. O. po dokonaniu oględzin i pomiarów ustalił, iż drzewa powodów rosły na odkrytym terenie. Drzewa takie, wskutek warunków świetlnych i charakteru takiego usytuowania, mają większe ugałęzienie i pokrój, co zmniejsza ich przydatność na cele komercyjne. Wskutek tego przyjął, że ze względu na słabą jakość techniczną ścięte drewno należy zaliczyć w 50% do drewna tartaczno liściastego pozaklasowego, w 30% do drewna do przerobu tzw. „papierówki” i w 20% do drewna opałowego. Opierając się na cenniku Nadleśnictwa B. ustalił wartość drewna na kwotę 7.771,93 złotych. Zdaniem Sądu, opinia biegłego sądowego T. O. została sporządzona w sposób fachowy i rzetelny, w oparciu o wiedzę i doświadczenie zawodowe biegłego. Opinia ta została szczegółowo i przekonująco uzasadniona, poparta obliczeniami, także w tej części w jakie biegły odpowiadał na zarzuty pełnomocnika pozwanego. Nie sposób się zgodzić z twierdzeniami pełnomocnika pozwanego, iż biegły lakonicznie ustosunkował się do jego zarzutów, gdyż odniósł się do każdego

zastrzeżenia odwołując się do pierwotnej opinii i zamieszczając dodatkowe wyjaśnienia. Wniosek pełnomocnika pozwanego o wyłączenie biegłego T. O. był nie tylko spóźniony (zgłoszono go po zakończeniu czynności przez biegłego), ale bezzasadny. Nie sposób bowiem dopatrzeć się w zachowaniu biegłego jakichkolwiek przejawów niechęci do strony pozwanej, ani do jej pełnomocnika.

Niewątpliwie w związku przyczynowym z decyzją Starosty (...), poza utratą wartości drewna, pozostaje także uszczerbek w majątku powodów spowodowany wydatkami na szkic sytuacyjny obrazujący położenie pni po ściętych topolach w kwocie 1.230 złotych (faktura – k. 27), na uzyskanie wypisów i wyrysów z rejestrów gruntów w kwocie 144 złotych i na wycenę wyciętego drewna w kwocie 1.476 złotych (faktura Vat – 26). Wydatki te podjęli powodowie w celu udokumentowania faktu i rozmiaru poniesionej szkody i uzyskanie odszkodowania od pozwanego bez potrzeby wszczynania procesu sądowego. Działali bowiem w przekonaniu, iż skoro dowiedli w odpowiednim trybie, iż decyzja pozwanego była sprzeczna z prawem i że ponieśli skutek jej wydania szkodę, uzyskanie odszkodowania od jednostki samorządu terytorialnego będzie możliwe, jeżeli odpowiednio ją udokumentują. Tymczasem pozwany nie poczuwał się do odpowiedzialności także na etapie procesu sądowego. Dodać należy, że postawa pozwanego może naruszać zaufanie obywateli do organów władzy samorządowej.

Mając na względzie powyższe okoliczności na podstawie art. 417 § 1 kodeksu cywilnego, art. 417¹ § 2 kodeksu cywilnego, art. 361 § 1 kodeksu cywilnego i art. 481 § 1 kodeksu cywilnego, należało orzec jak w sentencji orzeczenia.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc i § 6 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.).

S ę d z i a